

piątek, 06.09.2024

Szafarz [1 Kor 4, 1-5]

Bracia: Niech uważaj nas ludzie za sługi Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. A od szafarzy już tutaj si??da, aby każdy z nich był wierny. Mnie za? najmniej zależy na tym, czy będ? os?dzony przez was, czy przez jakiegokolwiek trybuna? ludzki. Co wi?cej, nawet sam siebie nie s?dz?. Sumienie nie wyrzuca mi wprawdzie niczego, ale to mnie jeszcze nie usprawiedliwia. Pan jest moim s?dzi?. Przeto nie s?d?cie przedwcze?nie, dopóki nie przyjdzie Pan, który rozja?ni to, co w ciemno?ciach ukryte, i ujawni zamys?y serc. Wtedy każdy otrzyma od Boga pochwa??.

>P<

List, który aktualnie czytamy w liturgii, został napisany przez Pawła do ludzi, którzy mieszkali w bardzo znaczącym mieście - Koryncie. Było to starożytne greckie miasto, które odgrywało ważną rolę zarówno w handlu, gospodarce oraz polityce i religii. Dlatego św. Paweł posługiwał się dobrze znanymi koryntianom terminami, jak choćby dzisiejsze słówko: "szafarz". W starożytnej Grecji, terminem tym określano niewolnika, który w domu swojego pana zajmował się istotnymi obowiązkami; dbał o zaopatrzenie domu, pilnował obowiązków członków rodziny, pilnował służby - jednym słowem troszczył się o sprawy konkretnej rodziny i domu. Szafarz to inaczej zarządca. Apostoł wykorzystuje ten dobrze znany przykład i przenosi go na relację chrześcijan z Chrystusem. Zachęca swoich słuchaczy: "Niech uważają nas ludzie za sługi Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych". Chrześcijan ma być tym, który pomaga Chrystusowi w jego misji. Jest człowiekiem odpowiedzialnym, sumiennym. Ma dbać o to, by depozyt wiary, który został nam przekazany, nie został zatracony i zmarnowany. Jesteśmy zarządcami wiary. Widać w tym słowie niesamowitą zachętę do wierności Bogu i Jego obietnicom. Dlatego też, autor listu, wspomina o wielkiej odpowiedzialności; nie przed ludźmi, nie tylko przed sobą samym, lecz nade wszystko przed Bogiem. To On ma pełny wgląd w ludzkie serce, wie co w nim się znajduje, zna okoliczności oraz intencje, które nam towarzyszą. To prowadzi nas do prawdy o tym, że tylko Bóg może sprawiedliwie nas osądzić. Bądźmy dobrymi szafarzami darów, które Pan Bóg powierza w nasze ręce. Nie marnujmy ich, lecz starajmy się je jak najlepiej wykorzystywać i pomnażać dla dobra własnego, innych i Boga.

-----fot. pixabay